

Efter bestemmelsen i § 1 må det anses for fastslået i loven, at der ved begge de nævnte hospitalsvæsen er forefindes kliniske undervisningsenheder. Med hensyn til den nærmere placering af undervisningen er det i bemærkningerne forudsat, at undervisningen henlægges til hospitalerne i Hvidovre og Herlev, når disse er taget i brug.

Af § 2, stk. 3, fremgår det, at reglerne for refusion af merudgifterne fastsættes af undervisningsministeren efter forhandling med indenrigsministeren. Uanset denne formulering fremgår det imidlertid af bemærkningerne til lovforslaget, at man forudsatte, at der blev indgået overenskomster mellem undervisningsministeriet og kommunen og amtskommunen. Dette er også sket, jfr. finansudvalgets skrivelse af 3. marts 1971 (aktstykke nr. 268). Finansudvalget har senere ved skrivelse af 15. november 1972 (aktstykke nr. 92) givet sin tilslutning til en ajourføring af overenskomsterne.

I.4. Loven af 1970 for så vidt angår Århus og Odense.

Lovforslaget indeholdt oprindeligt ikke bestemmelser om den kliniske studenterundervisning uden for København. Allerede ved forslaget 1. behandling blev der fra flere ordføreres side rejst det spørgsmål, om ikke disse områder burde inddrages under loven. Under udvalgsbehandlingen blev der herefter stillet ændringsforslag til lovforslagets § 4, som fik følgende ordlyd:

„§ 4. De merudgifter, der påføres de kommunale og amtskommunale hospitaler, der varetager klinisk undervisning af studerende ved det lægevidenskabelige fakultet under Århus universitet og den natur- og lægevidenskabelige faggruppe under Odense universitet, godtgøres af statskassen efter reglerne i § 2.“

Som bestemmelsen er affattet, er det tvivlsomt, om der heri kan indlægges nogen pligt for Århus og Fyns amts sygehusvæsen til at stille sygehuse til rådighed for klinisk undervisning.

I Århus har man siden 1952 haft den såkaldte undervisningssengeordning, hvorefter staten dækker udgifterne ved driften af — nu — 191 senge på Århus kommunehospital og Marselisborg Hospital. Baggrunden for etableringen af denne ordning var hensynet til at skaffe et tilstrækkeligt patientgrundlag for studenterundervisningen. Ordningen indebærer, at patienter indlægges i disse senge uden udgift for deres hjemstedskommune. Det fremgår ikke ganske klart af ordlyden af lovens § 4, at den eksisterende ordning skulle afskaffes og erstattes med ordninger svarende til de for Københavns-området gældende, men da dette måtte anses for en naturlig

følge af loven, nedsatte undervisningsministeren i 1971 et udvalg, som skulle overveje problemerne omkring den kliniske studenterundervisning i Århus, herunder fremkomme med forslag til en betalingsordning, jfr. lovens § 4. Da Fyns amtskommune, med hvem der ikke foreligger formaliserede aftaler, men dog et tilsagn fra undervisningsministeriet om at ville dække de med undervisningen forbundne merudgifter, ikke ønskede at indgå overenskomst, inden udvalgsarbejdet var afsluttet, blev den kliniske studenterundervisning ved Odense Universitet senere inddraget i udvalgets arbejde. Udvalget afsluttede i foråret 1973 sit arbejde uden at være nået til enighed.

Et flertal i udvalget, bl.a. repræsentanterne for Århus og Fyns amtsråd og de to lægevidenskabelige hovedområder, indstillede, at undervisningssengeordningen opretholdtes for så vidt angik Århus amtskommune, mens en tilsvarende ordning blev indført for Fyns amtskommune. Flertallet indstillede videre, at der herudover etableredes refusionsordninger, der i sig selv ville give de to amtskommuner en større betaling end svarende til refusionsordningerne i København.

Et mindretal i udvalget, indenrigsministeriets og undervisningsministeriets repræsentanter samt udvalgets formand, direktør K.V.Stang, kunne ikke tilslutte sig flertallets forslag vedrørende undervisningssengeordningen, ligesom undervisningsministeriets repræsentant ikke fandt, at principperne i refusionsordningerne i Århus og Odense burde adskille sig fra principperne i de københavnske ordninger.

Et andet mindretal, bl.a. sundhedsstyrelsens repræsentant, fandt, at undervisningssengeordningen kunne afskaffes, såfremt der indførtes en betalingsordning for indlæggelse af patienter på Rigshospitalet, således at hjemstedskommunen betaler for indlæggelsen.

Udvalgets betænkning blev forelagt den daværende undervisningsminister i maj 1973. Undervisningsministeren besluttede at følge indstillingen fra det mindretal i udvalget, der bl.a. bestod af undervisningsministeriets og indenrigsministeriets repræsentanter, d.v.s. at opsigte undervisningssengeordningen i Århus og dermed samtidig at afslå etableringen af en tilsvarende ordning i Odense og at tilbyde såvel Århus som Fyns amtsråd en refusionsordning på tilsvarende vilkår som i de københavnske ordninger.

Forinden undervisningsministeren opsigte undervisningssengeordningen, blev spørgsmålet forelagt bl.a. den daværende indenrigsminister, der i sit svar gav udtryk for, at en ophævelse af undervis-